

Szerényi Antalné
 Oratórium Újpestről
 (Részletek)

A Gyáli-tó lidércfényeiben babonás szemek riadoztak szélfúttá éjszakákon,
 s ha a Stern-szeszgyár udvarában felbőgött a jószág, ijedten hányták szegényes vackaikon
 a kereszteket a jámbor tehenészlányok.

Pedig a verkliszóra könnyedén libbent tarka rokolyájuk,
 még jobban, ha a bujtogató Csömör cigány húzta.

Sört szopogattak illedelmesen, s jó szóra vágyva
 simultak csókjába a legénynek.

A szerelem virága nekik csak teher lett,
 félénken surrantak a pap elébe,
 pedig szlovákul is eladaghatták:
 az Isten magához vette a csenevész kisededet.

Egy becsületes hentesmestert 30 forintnyi hátralék miatt
 tömlöcbe zártak, ott szégyenében felakasztotta magát.

Mi történt voltaképpen? Megölték?

A bizonyítékok eltűntek!

Temetésén egy 48-as honvéd búcsúztatja.

Csömör cigány a Marseillaise-t húzza.

Megostromolják és felégetik a községházát.

A katonaság helyreállítja a rendet és a vagyonbiztonságot.

A város pedig

Budapest küszöbje

Budapest külvárosa

Budapest előszobája

tovább izmosodik,

immár gyárváros, gyár gyárak mellett (...)

Egy új Pestnek,

a tágasabb szabadság bővizű forrásának

álmodtak téged alapítóid.

Ha a dolgos, harcos, törekvő, bátor évtizedek

– pillanatnyi idő –

tenger kínján Budapest lettél.

Légy emberkapcsolatok oázisa

a homoksivatagra épült modern életedben,

őrizd meg szépségét farmeres lányaidnak,

jó hűségét a guruló labda után futó fiaidnak,

vigyázd kedves öregjeink emlékező szívét,

légy emberhez méltó otthona a messziről jötteknek,

Budapest törzsének északi ága,

hagyományaihoz ragaszkodó s mégis megújulni tudó

Újpest!